SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 1 JULI 1937

....de boomstronk was door de verkenners verder tot brandhout gekapt. (Zie blz. 3)

VAN VERKENNERS EN KABOUTERS

ER heerste grote opwinding in de ondergrondse Kabouterstad.

Geen wonder, want de enige verbinding met het bos boven hen was verbroken. De lange gang en de grote, mooi besneden deur waren onder 't zand bedolven. Er was geen doorkomen aan.

De hele Kabouterstad was uitgelopen om te kijken naar de ramp en iedereen jammerde. Want hoe moesten ze nu eten en drinken, want dit alles haalden ze uit de bossen!

En een nieuwe gang was maar niet zo een twee drie klaar!

Mijnheer Mol was juist op reis naar een ziek familielid en z'n vrouw en kinderen had hij meegenomen. Ook deze kon dus niet helpen. Overal op straat zag men groepjes kaboutermoeders staan met hun kinderen. Ze huilden maar steeds over het ongeluk, dat hun overkomen was.

Andere kabouters liepen zenuwachtig heen en weer. Maar niemand wist raad.

Totdat de kabouterkoning zijn volk bijeenriep om te vergaderen. Alle moeders en kinderen moesten naar huis. Zij mochten de vergadering niet bijwonen.

Op een groot plein vlak bij de plaats van 't onheil werd de vergadering gehouden.

Een afgezant van den koning wenste hun nog veel geluk en voorspoed.

De koning was voorzitter en hij sloeg met een hamer op een steen en verzocht om stilte. Eerst moest uitgezocht worden, wie deze poets gebakken had, maar niemand onder de kabouters zou ooit zó iets slechts kunnen doen. Dus moest het boven in 't bos gebeurd zijn.

De koning zocht drie wijze mannen uit, om een onderzoek in te stellen.

Binnen een dag en een nacht moesten zij terug zijn met een antwoord, want langer kon Kabouterstad niet zonder deur naar de bovenwereld.

De drie uitverkorenen gingen naar huis om bijl, schop en touwen te halen. Hiermede hoopten zij zich een weg door de ineengestorte gang te banen.

Ze namen afscheid van vrouw en kinderen en 't gehele stadje deed hun uitgeleide.

Een afgezant van den koning wenste hun nog veel geluk en voorspoed.

Welgemoed trokken Hans, Jop en Spitsneus, zo heetten de drie wijze kabouters, het donkere gat in.

Met veel moeite groeven zij een opening in de zandmassa. Hierbij stietten ze op 'n boomwortel; deze werd doorgehakt en met behulp van touwen trokken ze elkaar omhoog. Tot hun schrik zagen zij, dat de boom, waarin de deur van Kabouterstad uitkwam, omgehakt was en dat alle takken opgestapeld waren tot brandhout. Tussen de bomen schemerden tenten. Deze waren niet te tellen, zoveel.

Hans, Jop en Spitsneus liepen

De hele Kabouterstad was uitgelopen om te kijken naar de ramp en iedereen jammerde.

Hij keek verbaasd in het boze gezicht van Spitsneus.

voorzichtig verder om te onderzoeken, wie er zo brutaal was geweest om in hun bos te komen wonen.

De schuldigen zouden er zwaar voor moeten boeten.

De eerste de beste tent slopen ze binnen en ze zagen daar mensenkinderen in diepe slaap gedompeld.

„Wacht even," zei Spitsneus, „dien zal ik eens aan z'n neus kriebelen."

Hij nam een grasspiet en kriebelde den verkenner, want verkenners waren deze jongens, net zo lang, totdat hij wakker werd.

Hij keek verbaasd in het boze gezicht van Spitsneus.

De twee andere hadden intussen de overige slapers gewekt, door 't gezoem van een mug na te doen.

Eerst waren de jongens boos, maar al gauw begonnen zij te lachen om de grappige kereltjes, die hen zo kwaad aankeken.

Jop nam meteen 't woord en vertelde van de ramp, die hun stad getroffen had.

Ze verlangden antwoord van de jongens.

De oudste vertelde toen, dat zij hier kampeerden om alles in orde te maken voor de grote padvinders-samenkomst, die hier in dit bos zou plaats hebben.

De grote „Wereldjamboree" heette deze. Uit alle werelddelen zouden groepen padvinders hier drie weken samen zijn.

„Ja," zei kabouter Hans, „dat is alles goed en wel, maar daarmee heeft u ons de toegang tot dit bos ontzegd; nu zullen alle kabouters van honger en dorst sterven.

Wij verlangen van u, dat onze uitgang bij die omgehakte boom daarginds weer in orde wordt gemaakt.

Doet u dat niet, dan zal onze koning andere maatregelen moeten nemen."

De jongens begonnen hartelijk te lachen. Zij, verkenners, waren toch zeker niet bang voor een kabouterkoning!

Nu waren de drie kabouter-verkenners tevreden en diep buigend en dankend verdwenen ze uit de tent in 't donker.

Maar omdat verkenners altijd klaar moeten staan om anderen te helpen, besloten zij de weg voor de kabouters weer vrij te maken.

Nu waren de drie kabouter-verkenners tevreden en diep buigend en dankend verdwenen ze uit de tent in 't donker.

Toen de nieuwe uitgang klaar was, vierden ze allen feest....

Ze lieten zich weer langs de touwen zakken door de noodgang, die ze daarjuist gemaakt hadden.

* * *

Beneden in Kabouterstad werden ze met gejuich ontvangen. Vlug moesten zij vertellen, wie de schuldigen waren.

Ook voor den koning brachten zij verslag uit van hun tocht.

Deze keek heel tevreden naar z'n boodschappers en beloonde ze voor zoveel moed en scherpzinnigheid met een ere-medaille. Zij hadden het kaboutervolk gered van de hongerdood!

De volgende dag kon de timmerman weer een nieuwe deur maken, want de boomstronk was door de verkenners verder tot brandhout gekapt.

Toen de nieuwe uitgang klaar was, vierden ze allen feest en zij waren zelfs de verkenners nog dankbaar dat dezen gekomen waren en de oude uitgang hadden vernield, zodat de kabouters een nieuwe moesten maken. Zo'n nieuwe uitgang was een goede reden om feest te vieren.... en dit feest hadden zij dus toch eigenlijk aan de verkenners te danken!

Ja, ja, de kabouters kunnen soms raar redeneren!

MIES DEINUM

BOB WORDT ONTVOERD

„Het mag een wonder heten,
Dat wij niet zijn geraakt,"
Zei Snoekie, „wat een bende,
Die had ons haast gekraakt."

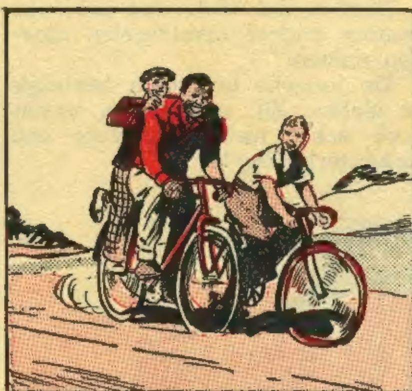
Snoekie goot thans wat water
Over Tom's bleek gelaat.
„Daar kan hij van bekomen,"
Zei Bob, „hoe is het, maat?"

„Mij best," zei Tom en lachte
En sprong weer op de been.
Hij voelde zich weer monter
En piekfijn als voorheen.

Ze kwamen bij een smidse,
Waar men ook fietsen had.
„Net wat ontbreekt," zei Snoekie,
„Daarmee gaan wij op pad."

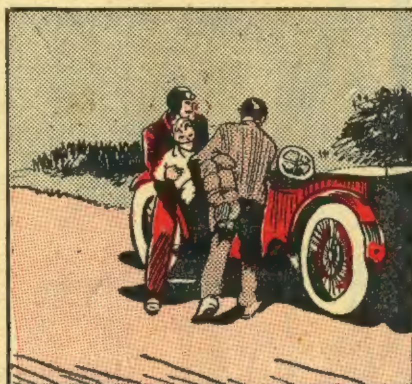
Ze reden, dat 't een lust. was,
Snoekie reed vlak naast Bob.
En Tom stond al heel parmantig
Bij Snoekie achterop.

Des avonds, bij het kampvuur,
Sliepen zij op de hei.
Twee mannen zagen 't vuurtje
En slopen naderbij.

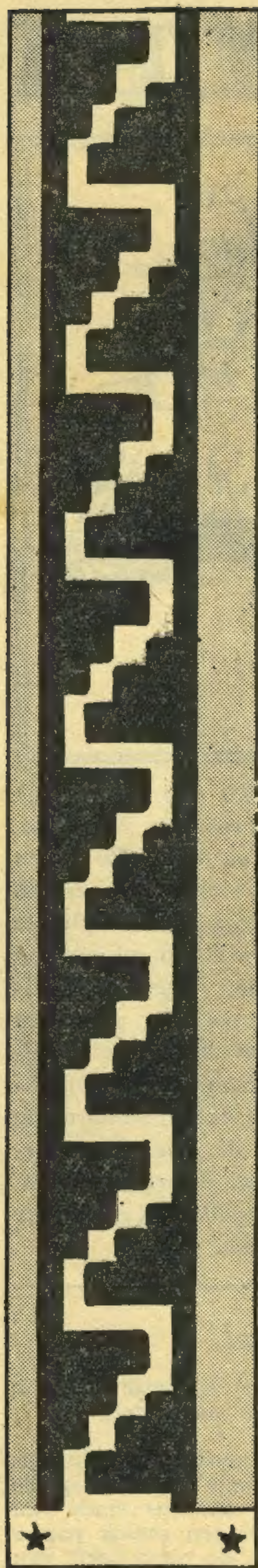
Snoekie lag diep te slapen
En Tom droomde van kwast.
„Die is 't," zei een der mannen,
Ze hadden Bob al vast.

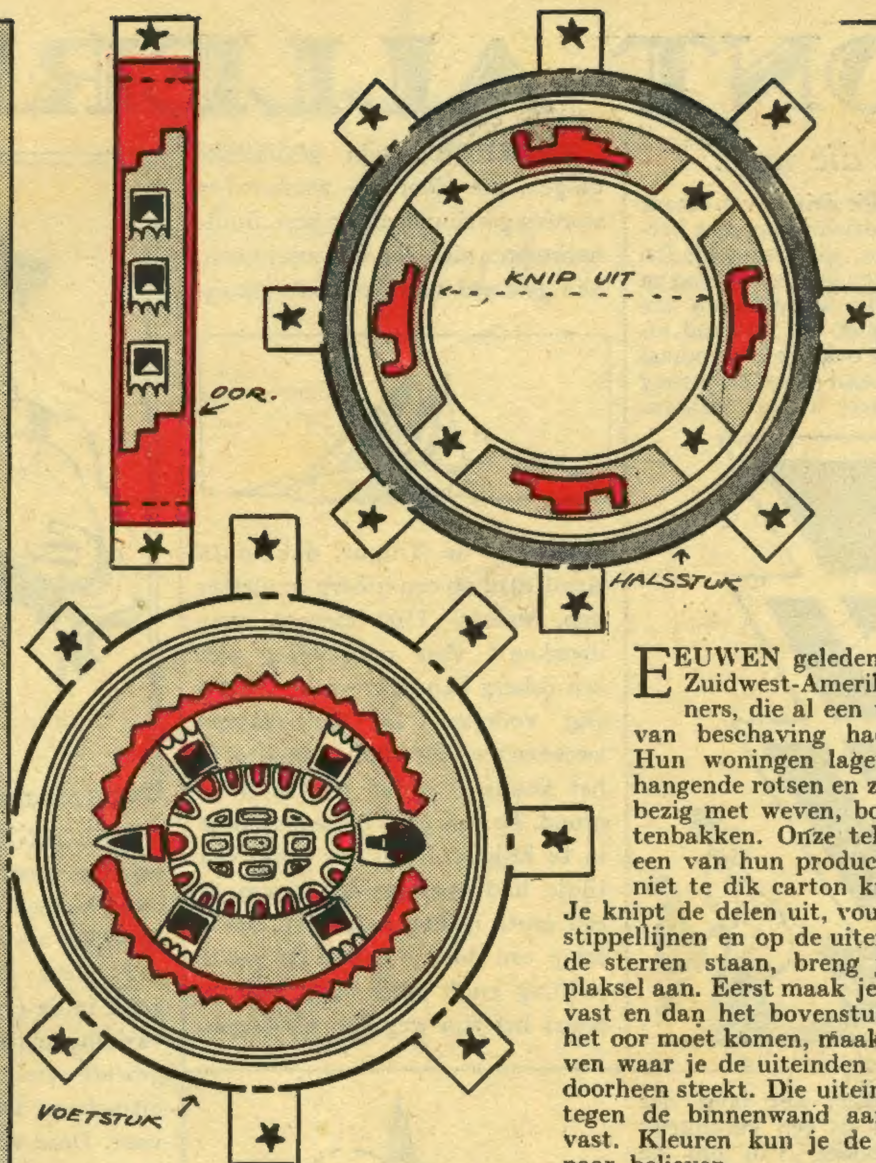

Vlug droegen z'hem wat verder;
Daar stond een auto klaar
„We hebben," dachten beiden
„Dat prachtig voor mekaar."

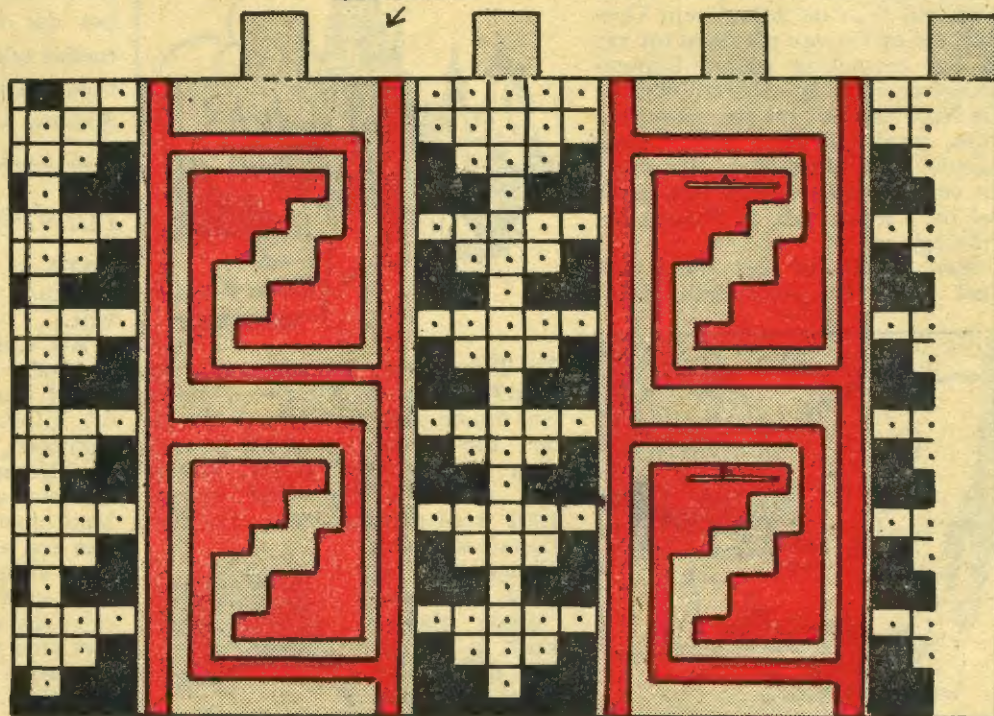
Tom schrok van 't motorbrommen,
„Hei," riep hij, „Snoekie, zeg,
Hei, Snoekie, schiet eens wakker,
Onze vriend Bob is weg!"

EEN OUDE KRUIK

EEUWEN geleden leefden er in Zuidwest-Amerika rotsbewoners, die al een vrij hoge trap van beschaving hadden bereikt. Hun woningen lagen onder overhangende rotsen en zij hielden zich bezig met weven, bouwen en pottenbakken. Onze tekening brengt een van hun producten, dat je in niet te dik carton kunt namaken. Je knipt de delen uit, vouwt volgens de stippellijnen en op de uiteinden, waarop de sterren staan, breng je wat stevig plaksel aan. Eerst maak je het voetstuk vast en dan het bovenstuk. Daar waar het oor moet komen, maak je twee gleuven waar je de uiteinden van de strook doorheen steekt. Die uiteinden vouw je tegen de binnenwand aan en plak je vast. Kleuren kun je de kruik verder naar believen.

BONT ALLERLEI

Hoe loopt die weg?

HIER zien jullie drie boven elkaar geplaatste driehoeken met brede witte banen, die wandelpaden aanduiden. Neem nu een potlood en probeer over die witte banen een streep te trekken, die je nooit afbreekt. Je mag ook nooit tweemaal over dezelfde baan gaan, en je mag ook geen andere streep kruisen.

IJSBERGEN zijn gevaarlijke dingen, die door de zeevaarders worden geschuwd als de pest. Jullie herinneren zich nog wel ooit te hebben gehoord van het grote passa-

giersschip de Titanic, dat op 15 April 1912 op een ijsberg te pletter liep, waarbij 1500 mensen verdronken? Een ontmoeting met een ijsberg kan ook wel eens gunstig verlopen. De Amerikaanse tweemaster „Bowdoin" raakte in het koude Noorden vast aan de grond. Er was geen beweging meer in te krijgen. Toen het schip een tijdje had vastgezeten, kwam er een grote ijsberg aanzetten, die 't schip een duwtje gaf in de goede richting en 't weer vlot maakte, zodat het zijn weg kon vervolgen.

MELOENEN zijn die heerlijk sappige vruchten, die jullie allemaal kennen en lusten. Ze ruiken zo lekker als ze rijp worden en een gele kleur krijgen. Ons plaatje geeft jullie een voorbeeld van een tweelingmeloen, twee aaneengegroeide vruchten, die maar één uitmaken. Dit komt niet vaak voor. Deze vrucht werd gevonden te Fresno, een stad in Californië in het dal van de Joaquin en beroemd om haar druiven, rozijnen, tarwe en veehandel. Het is een oude Spaanse kolonie.

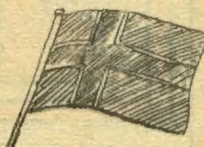
NOORWEGEN, het land der oude Vikingen, is een koninkrijk met een bevolking van om de 3 millioen zielen. De kust wordt bespoeld door de Atlantische Oceaan, die op tal van plaatsen tot ver in het rotsachtig gebied binnendringt en er de zg. „fjords" vormt. De Noor behoort tot een zeevarend volk, want het land heeft weinig ruimte voor landbouw. Visvangst en scheepsbouw spelen een grote rol in 't leven van de Noorse bevolking.

Men vindt in het land ook veel hout- en papierindustrieën.

Te Trondhjem, een stad aan de monding van de Nid-rivier, staat een mooie oude kathedraal, die in de 12e eeuw werd gebouwd door koning Olaf Kyrre, boven het graf van Sint Olaf en in 1901 werd gerestaureerd. De nationale vlag van Noorwegen is rood met een groot blauw kruis in 't midden met dunne witte randjes.

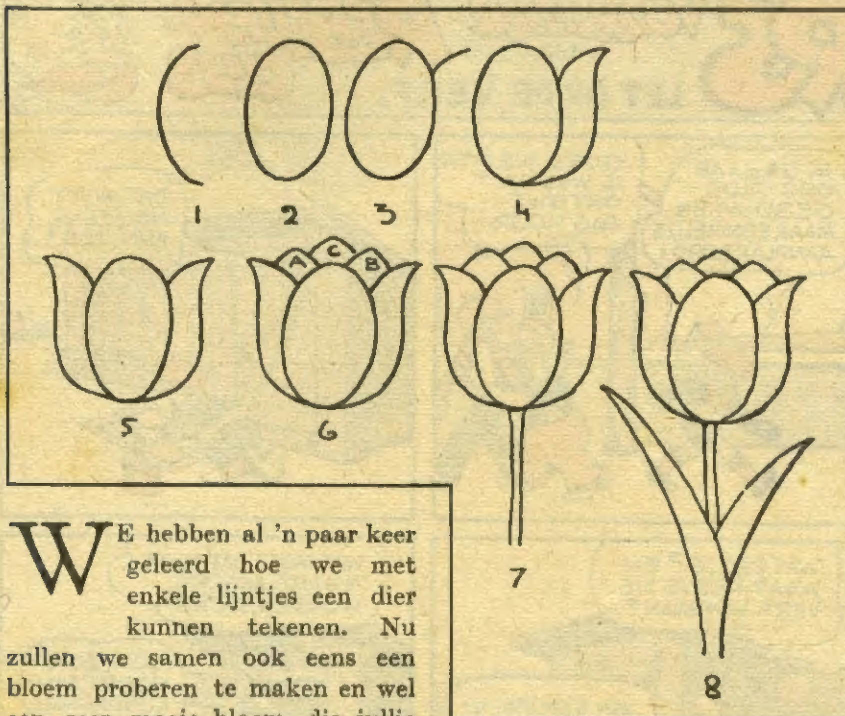

Haringspel

DIT is een spelletje dat je kunt doen met zovelen als je wilt.

Elk kind knoopt rond zijn lenden een touwtje dat tot op de grond sleept. Aan het einde van dit touwtje is een strook papier geknoopt, die de vorm heeft van een haring. (Je kunt natuurlijk ook een ander beest kiezen.) Elk kind moet proberen op een haring van een ander kind te trappen en hem aldus af te scheuren, maar moet er tevens voor zorgen dat z'n eigen haring niet wordt afgerukt. Het kind welks strook is gescheurd verdwijnt uit het spel. Wie 't laatst overblijft is winnaar.

DE HANDIGE TEKENAAR

WE hebben al 'n paar keer geleerd hoe we met enkele lijntjes een dier kunnen tekenen. Nu zullen we samen ook eens een bloem proberen te maken en wel een zeer mooie bloem, die jullie nog maar kort geleden op de bollenvelden hebt kunnen bewonderen : de tulp.

Je begint met een rechtopstaand boogje (1) en je maakt er een tweede boogje tegenaan, waardoor je een ovaal of eivormige figuur krijgt (2).

Bovenaan van deze figuur maak je 'n trekje naar rechts (3) en je verbindt dit trekje met de onderkant van het ovaal (4).

Hetzelfde doe je ook naar de linkerkant (5).

Bovenaan teken je dan nog drie kleine driehoekjes (A, B, C) en onderaan twee naar beneden gaande lijntjes, die de stengel verbeelden van de tulp (7).

Dan breng je ten slotte nog de lijnen aan, die 't blad moeten verbeelden waaruit de bloem oprijst (8) en jullie tulp is klaar.

Dan kun je ze hier en daar 'n kleurtje geven.

De bladeren natuurlijk groen en de bloem zelf een van de tinten die je 't liefste ziet. Maar niet te hard kleuren.

Als je 'n beetje handigheid hebt gekregen, moet je de tulp eens tekenen op mooi wit en wat zwaarder papier.

Je kunt ze ook verkleinen en bv. in een hoekje van een brief tekenen. Het is heel aardig om naar een of ander van je kennisjes te sturen.

OPLOSSING: ZWARTKOP, DE INDIAAN

NUMMER 1 HEEFT VOORRANG

Hier is een klein rekenkunstje, dat jullie leert, hoe je door vermenigvuldigen en optellen allemaal cijfers 1 kunt krijgen.

1 × 9 + 2 = 11

12 × 9 + 3 = 111

123 × 9 + 4 = 1.111

1.234 × 9 + 5 = 11.111

12.345 × 9 + 6 = 111.111

123.456 × 9 + 7 = 1.111.111

1.234.567 × 9 + 8 = 11.111.111

12.345.678 × 9 + 9 = 111.111.111

123.556.789 × 9 + 10 = 1.111.111.111

Reken nu maar eens na of dat klopt.

BUURTJES

Kindje met je blauwe ogen,
Met je popje in je hand,
En je blonde krullekopje,
Zeg, wat sta je daar parmant.

Kindje, heet jij Annaliesje?
Ikke zelf heet Hansje, zeg!
Zullen wij wat samen spelen,
Of moet jij weer heel gauw weg?

Hier, jij mag mijn paardje hebben,
Ik speel met jouw poppekind.
Strakjes gaan we samen hoep'len
In mijn tuintje op het grint.

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB

LET OP DE VERF.

